

עת"א 41744/10/18 - רוני מולדובן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אוקטובר 2018

עת"א 41744-10-18 מולדובן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
עותר	רוני מולדובן (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

היום בשעה 9:00 מתקיים אירוע- בר מצוה של בנו של העותר אשר אושרה לו חופשה מיוחדת להשתתף באירוע.

ביום 15.10.2018 הודע לעותר כי החופשה המיוחדת מבוטלת וכי הוא מועבר מכלא מגידו לכלא כרמל. אתמול בשעות הצהרים הגיש העותר "עתירה בהולה" וביקש לאפשר לו להשתתף בבר מצוה של בנו.

הנשיא רון שפירא קבע כי לו לא היה מדובר גם בזכות של קטין שאביו יהיה עימו באירוע חשוב בחייו, העתירה הייתה נדחית על הסף מחמת שיהיו חמור בהגשתה. עוד נקבע כי העתירה תתברר בפניי ובשים לב ללוחות הזמנים ההכרעה תהיה על בסיס העתירה והתגובה בכתב. נקצב למשיבים להגיש תגובה עד היום בשעה 9:00, ניתנה להם האפשרות להעביר לעיוני מידעים וחומר חסוי.

היום בסמוך לשעה 8:20 הועברה אליי מעטפה ובה חומר מודיעיני (תוכנו מסומן במ/1), בשל חשיבות ההכרעה עד השעה 9:00, שעת תחילתו של האירוע לא המתנתי לתגובה נוספת מטעם המשיבים.

לאחר שעיינתי במידע המודיעיני שוכנעתי כי לא נפל פגם בהחלטה לבטל את חופשתו המיוחדת של העותר ואין הצדקה במקרה זה להתערב בשיקול דעתם של מקבלי ההחלטה.

[אתייחס לידיעה אחת בשל תוכנה שנתמך בידיעות נוספות, הכלה מימים האחרונים]

על פי תוכן הידיעה מדובר בידיעה חדשה שמקורותיה אמינים ביותר וניתוח תוכנה מצדיק המסקנה כי יציאה לחופשה בעיתוי זה-הגם שמדובר באירוע חשוב לו נערכו העותר ובני משפחתו- עלולה להוות סכנה משמעותית ומכאן שההחלטה

עמוד 1

אינה חורגת ממתחם הסבירות.

אפנה בענין דומה לבש"פ 40/17 מדינת ישראל נגד ביטון (2.1.2017):

"אין זה מובן מאליו כלל שיש לאפשר למשיב, אף בתנאים מגבילים, לצאת לחופשה מיוחדת לטקס ברית המילה של בנו (השוו ענין אטיה - שם לא התאפשרה יציאת העורר לאירוע לרגל הולדת בתו, אלא רק לעריכת אירוע בבית הכלא, וכן בש"פ 1585/13 חנינה נ' מדינת ישראל (4.3.2013) שם אישר בית משפט זה החלטה למנוע מהעורר לצאת ממעצרו לצורך השתתפות בחתונתו הוא). מכל מקום, אין כל הצדקה במקרה דנן לחריגה מהותית מנהלי שב"ס לגבי יציאת עציר לאירוע משפחתי כגון זה..."

בסופו של יום כל מקרה נבחן לנסיבותיו ולא ניתן להתעלם ממידע מודיעיני עדכני המצביע על חשש משמעותי לקיום סכנה והכל כחלק משיקול דעתו של הגורם המינהלי. עוד אפנה לרע"ב 1073/13 בן חמו נגד מדינת ישראל (11.2.2013), גם בו נשללה האפשרות מאסיר להשתתף באירוע בר מצוה של בנו:

"בפסיקתו של בית משפט זה נקבע במפורש, ולא אחת, כי לאסיר אין זכות קנויה לחופשה בעת היותו במאסר, וכי מדובר בפריבילגיה הנתונה לשיקול דעת הגורמים המוסמכים בשירות בתי הסוהר [להרחבה בנקודה זו, ראו למשל: רע"ב 623/12 צאפאנא נ' מדינת ישראל (14.3.2012) והאסמכתאות המאוזכרות בפסקה 12 שם]. כך בבקשות לחופשה "רגילה" וכך בבקשות לחופשה מיוחדת לצורך יציאה לאירוע משפחתי מסוים [ראו, למשל: רע"ב 7877/10 אביגדור נ' משטרת ישראל (28.10.2010)].... ודוק, איני מקל ראש ברצונו של המבקש ליטול חלק בחגיגת בר המצוה של בנו ובחשיבותו של אירוע זה למבקש, לבנו ולשאר בני משפחתו. יחד עם זאת, מעת שהחל לרצות עונש מאסר בפועל, אין למבקש זכות קנויה לצאת לחופשה, גם אם מדובר בחופשה מיוחדת שברקע לה אירוע משפחתי בעל חשיבות רבה. כאמור, אישור יציאה לחופשות לאסיר הינה החלטה המצויה בסמכותו של המשיב ונתונה לשיקול דעתו. החלטת המשיב בבקשת אסיר ליציאה לחופשה - גם כאשר מדובר בחופשה מיוחדת בת מספר שעות - נבחנת תמיד על רקע הנסיבות הספציפיות של האסיר באותה עת, והינה פרי איזון ספציפי בין השיקולים השונים שנוגעים לאותו אסיר. שיקול הדעת המוקנה למשיב בכגון דא הינו רחב, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט בהחלטותיו תהיה מינימאלית וזהירה מאד".

לסיכום למרות שאני משוכנע כי בנו של העותר, העותר ובני משפחתו ייפגעו בצורה משמעותית מאוד מאי השתתפותו של העותר באירוע, לא מצאתי כי נפל פגם באיזונים שעשו המשיבים בהחלטתם לבטל החופשה המיוחדת של העותר ולכן אני מורה על דחיית העתירה.

(המעטפה ובה המידע המודיעיני נמצאת בלשכתי ונציג המשיבים מתבקש לבוא ולקבלה).

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ט, 18 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.